

Israël: Gestolen Naam, Gestolen Land, Gestolen Levens

De steun van Amerikaanse evangelische christenen voor de moderne staat Israël is geworteld in een selectieve lezing van **Genesis 12:3**: *"Ik zal zegenen wie u zegenen, en vervloeken wie u vervloeken."* Politici zoals de Amerikaanse voorzitter van het Huis van Afgevaardigden **Mike Johnson** citeren dit vers om politieke steun voor Israël te presenteren als een heilige plicht. Maar deze interpretatie perst duizenden jaren van religieuze en historische ontwikkeling samen in een gevaarlijk simplistische vergelijking: modern Israël = bijbels Israël = goddelijke gunst.

Dit essay daagt die aanname uit door **continuïteit** te herstellen in de geschiedenis van het land en zijn volk. De ware erfgenamen van het verbond worden niet gedefinieerd door een natie-staat of een raciale categorie, maar door **trouwe continuïteit** met goddelijke openbaring - en door in het land te blijven. Gemeten naar die maatstaf zijn het de **Palestijnen**, niet de moderne staat Israël, die het meest de erfenis van het oude Israël belichamen.

Van Heidenen naar Israëlieten: Het Eerste Verbond

De vroegste inwoners van **Eretz Israël** - het bijbelse land - waren geen "Joden" in de moderne zin. Het waren **heidenen**, Kanaänieten en Hebreeënen, tribale volkeren van de Levant. Hun identiteit als *Israël* begon niet met bloed, maar met een verbond - toen ze op de **Sinaïberg** stonden en de Thora ontvingen. Dat was het moment waarop het volk "uitverkoren" werd, niet door ras of genetica, maar door **aanvaarding van goddelijke leiding**.

Van Israëlieten naar Christenen: Een Nieuwe Openbaring

Toen **Jezus (PBUH)** kwam met een boodschap van vernieuwing en mededogen, erkenden veel van deze zelfde mensen hem als de **Messias** en omarmden wat zij zagen als een **vernieuwing van het verbond**. Zij werden de **eerste christenen**, niet door het jodendom te verwerpen, maar door te geloven dat het vervuld was. Anderen - die Jezus verwierpen - bleven binnen joodse gemeenschappen, maar leefden vreedzaam samen met de vroege christenen. Slechts een kleine, radicale factie wees Christus vijandig af, bestempelde hem als een valse profeet en, volgens sommige talmudische teksten, bespotten hem zelfs als "kokend in uitwerpselen in de hel". Dit waren **niet de meerderheid**, en ze werden vaak verstoten door hun burens - wat leidde tot **verbanning en diaspora**, vooral naar **Oost-Europa**.

Van Christenen naar Moslims: Laatste Openbaring en Voortdurende Aanwezigheid

Toen **Mohammed (PBUH)** kwam als de laatste boodschapper, omarmden veel van dezelfde gemeenschappen opnieuw de **volgende stap in het verbond**. Ze werden **moslims**, en zagen geen tegenstelling in deze religieuze continuïteit: van Thora naar Evangelie naar Koran. Anderen bleven **christenen**, maar bleven vreedzaam in het land wonen. Zij **bleven** - door Romeinse vervolging, Byzantijnse heerschappij, islamitische kalifaten, kruisvaarder invasies en Ottomaanse bestuur heen. Hun **wortels bleven ononderbroken**.

Deze bevolking - nu geïdentificeerd als **Palestijnen** - vertrok niet. Ze **bewerkten het land**, spraken de talen ervan en behielden de tradities. Ze zijn de **geestelijke en biologische nakomelingen** van degenen die als eersten op de Sinaï stonden, met Christus wandelden en zich naar Mekka wendden.

De Opkomst van het Zionisme: Een Breuk, Geen Terugkeer

Daarentegen was de **moderne zionistische beweging** geen voortzetting van het verbond, maar een **radicale breuk** ermee. De oprichters waren grotendeels **seculier**, gevormd door **Europees raciaal nationalisme**, niet door religieuze wetten. Ze claimden afstamming van het oude Israël terwijl ze zowel Christus als Mohammed verwierpen. Belangrijker nog, ze kwamen niet voort uit de gemeenschappen die in het land bleven, maar uit de **vijandige ballingschap minderheden** die profetische leiding hadden afgewezen en **eeuwen eerder waren verdreven**.

Veel zionisten kwamen uit **Oost-Europese gemeenschappen**, gevormd door eeuwen van scheiding van de Levant. Hoewel sommigen gedeeltelijke afkomst uit het Nabije Oosten hadden, kwam veel van hun erfgoed voort uit **bekering en assimilatie in vreemde landen**. Toch zijn het deze gemeenschappen die nu **exclusieve goddelijke rechten op het land** claimen - terwijl ze de nakomelingen van degenen die *nooit vertrokken* verdringen en zelfs vermoorden, en die elke opeenvolgende openbaring van God hebben aanvaard.

De Nakba: Omkering van het Verbond

Toen de **staat Israël** in 1948 werd gesticht, herstelde het niet het verbond - het **schond het**. Honderdduizenden Palestijnen, waaronder **moslims, christenen en Joden**, werden verdreven, onteigend of gedood. Dit was de **Nakba**. Veel van de Joodse Palestijnen die bleven, werden Israëliische burgers - maar de **christelijke en islamitische Palestijnen**, wier wortels teruggaan tot de Sinaï en daarvoor, werden verdreven.

Wat deze tragedie nog erger maakt, is dat veel van de christelijke en islamitische Palestijnen **buren, vrienden en zelfs familieleden** waren van de Joodse Palestijnen. De **gemeenschappen waren verweven**, verbonden niet alleen door bloed, maar door gedeelde taal, gebruiken en land. Tegenwoordig worden degenen die bleven onderworpen aan **militaire**

bezetting, belegering, uithongering en bombardementen, terwijl hun voormalige buren gedwongen worden om een nationalistisch project te dienen dat zichzelf "Israël" noemt, maar niet langer de geest van het verbond weerspiegelt.

Een Hond Caesar Noemen: Wanneer Symbolen de Waarheid Vervangen

Een moderne staat "Israël" noemen en goddelijke rechten claimen op basis van die naam is niet legitiemer dan je hond "Caesar" noemen en aandringen dat hij de rechtmatige erfgenaam is van het Romeinse Rijk. Je kunt hem druiven voeren, hem in een toga wikkelen en hem leren in het Latijn te blaffen - maar de naam geeft hem geen keizerlijke heerschappij. Hij kan geen legioenen oproepen, belastingen heffen in Gallië of aanspraak maken op Carthago. De naam is een **optreden**, geen stamboom; een **gebaar**, geen genealogie.

Toch is dit precies wat het zionisme heeft gedaan - **een modern politiek project gehuld in de taal van het oude verbond**, in de veronderstelling dat de symboliek alleen al spirituele en territoriale legitimiteit zou verlenen. Het is een ritueel van misleiding: de naam "Israël" aanroepen, wijzen naar een schrift die duizenden jaren geleden werd geschreven, en doen alsof een staat die in 1948 werd geboren door seculier nationalisme en koloniaal geweld de erfgenaam ervan is. Daarmee vernieuwt het zionisme het verbond niet - het **imiteert het**, terwijl het de ethische kern uitholt en de symbolen bewapent. En wanneer evangelische leiders zoals Mike Johnson deze nabootsing heiligen met bijbelverzen, verdedigen ze niet de goddelijke waarheid - ze **zegenen een kostuum**.

Evangelische Blindheid: De Naam Aanbidden, Niet de Waarheid

Evangelische christenen in Amerika, zoals Mike Johnson, **interpreteren Genesis 12:3 verkeerd** door het toe te passen op een moderne staat waarvan de oprichtingsideologie **zowel Christus als Mohammed afwijst**, en waarvan de acties de kernmorele leringen van de **Bijbel, de Thora en de Koran** schenden - die allemaal stellen dat het vernietigen van één onschuldig leven gelijkstaat aan het vernietigen van een hele wereld. *"Wie één leven vernietigt, wordt geacht een hele wereld te hebben vernietigd"* (Sanhedrin 4:5). *"Daarom hebben Wij de Kinderen van Israël verordend dat wie een leven neemt, het is alsof zij de hele mensheid hebben gedood"* (Koran, Al-Ma'idah 5:32). Dit zijn geen culturele suggesties; het zijn **heilige absoluten**. Een natie zegenen die muren bouwt, bommen laat vallen en belegering en uithongering oplegt aan burgers is geen gehoorzaamheid aan God - het is **heilig-schennis in drie talen**.

Conclusie: Het Verbond Leeft Bij Degenen Die Blevén

Het land behoort niet toe aan degenen die de naam ervan aanroepen, maar aan degenen die **de geschiedenis ervan leefden**, die **de geloof ervan droegen**, en die **de profeten ervan eerden**. De ware continuïteit van Israël ligt niet in de staat die nu zijn naam draagt,

maar in het **Palestijnse volk** - moslims, christenen en Joden - die elke fase van goddelijke openbaring accepteerden en geworteld bleven in de grond van hun voorouders.

De staat Israël in zijn huidige vorm steunen - gebouwd op onteigening, geweld en apartheid - is niet het zegenen van Abrahams zaad; het is **het vervloeken van het verbond**. Het is niet het aligneren met Mozes, Jezus of Mohammed (vrede zij met hen allen), maar met Farao, Herodes en Abu Lahab.

Degenen die achter Israël staan terwijl het kinderen uithongert, huizen platgooit en burgers afslacht, zullen niet gezegend worden. Ze zullen vervloekt worden. Ze kunnen zichzelf tijdelijk isoleren van publieke verantwoordelijkheid met rijkdom en macht, maar ze zullen de rest van hun leven **vluchten en zich verbergen voor gerechtigheid** - in rechtbanken, in geweten en in de geschiedenis. En dat zal slechts **een voorproefje** zijn van wat hen wacht in het hiernamaals.

Want **de God van Abraham zegent geen tirannie**. Het verbond was nooit een schild voor onderdrukkers - het was een last gedragen door de gelovigen. En degenen die dat verbond hebben verdraaid tot een rechtvaardiging voor een imperium zullen niet antwoorden aan commentatoren of politici, maar aan de God wiens naam zij onteren.